

Фуршети

Аркадій Музичук

Вже стільки літ одне і те ж,
Адреси ті ж, знайомі гасла:
"Як не посієш — не збереш",
"Без молока — немає масла".
Говорять, пишуть — ті ж чини,
Лиш трохи прізвища відмінні.
І жодного — хто б з борозни,
Як не було — нема і нині.
Тому ціна розмові — гріш.
Слова товкли, як в ступі воду:
Про все в цілому, як скоріш,
І... на фуршетик, на природу.
Отам вже душу відвели:
Тости, цілунки і поради,
Селу в любові всі клялись...
Жаль... до наступної наради.